



Osterøy kommune
post@osteroy.kommune.no
Sendes kun per e-post

Vår referanse:
106303/1802337

Ansvarlig advokat:
Knut R. Nergaard

Dato:
2. mars 2020

17/2633 - 20/323 - KLAGE PÅ VEDTAK OM PÅLEGG OM RETTING. GNR. 79 BNR. 17 BYSHEIM

1 Innledning

Jeg viser til vedtak 08.01.2020 fattet av Teknisk forvaltning i Osterøy kommune, der det gis pålegg om retting og tvangsmulkt for mangler ved utslipp på gbnr. 79/16 og 79/17. På vegne av hjemmelshaverne til disse eiendommene, henholdsvis Jan Magnar Solvang, og Kåre Bysheim, påklages vedtaket.

Det er gitt utsatt klagefrist til 02.03.2020. Denne klagen er rettidig.

Det anføres at gbnr. 79/16 og 79/17 har utslippsløyve.

Uansett er vilkåret for å gi pålegg om retting og tvangsmulkt ikke oppfylt da det ikke foreligger «fare for forurensning», jf. forurensningsloven § 7, jf. § 73.

2 Forurensningsloven § 7

2.1 Innledende

Det følger av forurensningsloven § 7 første og andre ledd at

«Ingen må ha, gjøre eller sette i verk noe som kan medføre fare for forurensning uten at det er lovlig etter §§ 8 eller 9, eller tillatt etter vedtak i medhold av § 11.

Når det er fare for forurensning i strid med loven, eller vedtak i medhold av loven skal den ansvarlige for forurensning sørge for tiltak for å hindre at den inntreffer. Har forurensningen inntrådt skal han sørge for tiltak for å stanse, fjerne eller begrense virkningen av den. Den ansvarlige plikter også å treffe tiltak for å avbøte skader og ulemper som følge av forurensningen eller av tiltakene for å motvirke den. Plikten etter dette ledd gjelder tiltak som står i et rimelig forhold til de skader og ulemper som skal unngås.»

Regelen innebærer at en må ha særskilt hjemmel for å kunne ha utslipp av avløpsvann som kan føre til forurensning. For utslipp av sanitært avløpsvann kreves det at det foreligger utslippstillatelse, jf. § 8 første ledd.

2.2 Det foreligger utslippstillatelse

Gbnr. 79/16 ble bebygget i 1979 med situasjonsplan over både bygninger og utslipp. Det ble gitt midlertidig brukstillatelse til eiendommen.

Gbnr. 79/17 ble i 1985 fradelt gbnr. 79/3, og det er enighet mellom kommunen og Bysheim at det ble gitt utslippstillatelse samtidig med fradelingen av eiendommen. Ifm. fradelingen ble bnr. 17 gitt rett til å legge vei og kloakkledning over bnr. 3 samt bnr. 1. Da bnr. 17 ble bebygget, ble dette gjort ved innsending av situasjonsplan over bygninger, samt utslipp sammen med bnr. 16.

Midlertidig brukstillatelse for eiendommen ble utstedt av kommunen den 17.02.1986. Det eneste som ifølge tillatelsen gjenstod av arbeider var planering, terrasse, puss av gulv i kjeller, ventiler og en del monteringsarbeid. Det ble ikke påpekt her at utslippstillatelse ikke var i orden.

I 1987 søkte Medimec om utbygging av gbnr. 79/18. Dette ble gjort uten situasjonsplan over bygninger og utslipp fra næringsbygget. Det kom inn to protester på byggetillatelsen, men disse ble ikke tatt til følge. Det ble avholdt et møte mellom kommunen og eierne av gbnr. 79/16, 79/17 og 79/18, der kommunen informert om sin rett til å lede Medimecs avløp inn på det felles avløpsnett til gbnr. 79/16 og 79/17. Eierne av bnr. 16 og 17 opplyste da om at utslippsstedet ikke hadde nok kapasitet til dette, og at Medimec i så fall måtte bekoste utvidelse av anlegget, samt sørge for avtaler mellom dem og eier av gbnr. 79/1.

Medimec/Kjell Røiseth bygget deretter et sandfilteranlegg på gbnr. 79/1 (ikke på 79/3 som opprinnelig planlagt), i forbindelse med oppføringen av næringsbygget på gbnr. 79/3 som Medimec/Kjell Røiseth var tiltakshaver for. Dette sandfilteranlegget er bl.a. gbnr. 79/17 er tilkoblet. Det ble gitt midlertidig brukstillatelse til dette bygget i 1988.

Av pbl. 1985 § 99 nr. 2 følger det at dersom det finnes «*mangler av mindre vesentlig betydning*», kan det gis midlertidig brukstillatelse i stedet for ferdigattest (som er hovedregelen, også etter pbl. 1985). Manglende godkjent utslippstillatelse og godkjenning av renseanlegg er ikke en mangel av mindre vesentlig betydning, og det er derfor en presumsjon for at brukstillatelsene også omfattet en godkjenning utslippsløsningene for eiendommene.

Det må derfor anses for å være gitt utslippstillatelse for sanitært avløpsvann fra gbnr. 79/16 og 79/17, slik forurensningsloven § 8, jf. § 7 krever.

2.3 Det foreligger ingen «fare for forurensning»

Det foreligger uansett ikke «*fare for forurensning*» og det er derfor ikke hjemmel til å gi pålegg om retting og tvangsmulkt, jf. 7, jf. § 73.

Av Ot.prp. nr. 11 (1979-1980) s. 96 følger det at faren ofte vil være så liten at en uten videre må kunne se bort fra den. En må vurdere situasjonen slik den foreligger før tiltak settes inn.



Prøvene fra Eurofins tatt 16.07.2019, som Bysheim har sendt kommunen, viser at sandfilteranlegget/renseanlegget tilfredsstillende kravene til rensegrad, og det er derfor ikke holdepunkter for å legge til grunn at det foreligger fare for forurensning.

Bysheim foretar årlige egenkontroller av anlegget i inspeksjonskummer og området rundt.

Det påpekes for øvrig at kommunen er invitert på befaring og kontroll av anlegget. Dette er så langt ikke utført av kommunen. Kommunen har dermed ikke dokumentert at renseanlegget medfører fare for forurensning. Det er derfor ikke hjemmel til å gi pålegg om retting og tvangsmulkt, jf. § 7, jf. § 73.

3 Avslutning

På grunnlag av det ovennevnte gjøres det gjeldende at vilkårene for å gi pålegg om retting og tvangsmulkt ikke er oppfylt. Dersom det er behov for ytterligere opplysninger eller dokumentasjon, ber jeg om å bli kontaktet.

Med vennlig hilsen
Harris Advokatfirma AS

Camilla Heggø Olsen
Advokatfullmektig
cho@harris.no
926 96 897